

W sprawozdaniach z ostatnich plenarnych obrad KW PZPR informowaliśmy, że KW kierując się przyjętą przez IX Plenum KC PZPR instrukcją w sprawie trybu załatwiania wniosków podejmował stosowne decyzje dotyczące opracowania i nadawania biegu wnioskom zgłaszanym na Plenum. W związku z tym otrzymaliśmy pytania o treść tej instrukcji. W dzisiejszym dodatku do "Faktów" publikujemy więc jej fragment dotyczący zasad ogólnych i trybu załatwiania wniosków przez POP. Jednocześnie informujemy, że cała instrukcja znajduje się we wszystkich KM/M-G/G/Z PZPR województwa. Drukujemy również uchwałę IX Plenum KC PZPR w tej sprawie. /ZIP/

U C H W A Ł A

IX Plenum KC PZPR zatwierdzająca "Instrukcję w sprawie ewidencji wniosków, trybu postępowania oraz nadzoru i kontroli nad ich realizacją.

IX Nadzwyczajny Zjazd PZPR nadając realizacji wniosków wysoką rangę w formie statutowego unormowania wskazał, iż warunkiem wykorzystania inicjatywy społecznej, utrzymywania ścisłych więzi z organizacjami partyjnymi oraz poszczególnymi środowiskami jest między innymi rzetelne załatwienie wniosków odzwierciedlających odczucia i dążenia ludzi pracy.

Komitet Centralny PZPR doceniając wagę konsekwentnego realizowania wniosków , uznając konieczność stworzenia systemu gwarantującego właściwe załatwianie spraw przedkładanych przez członków , organizacje i instancje partyjne, zatwierdza " Instrukcję w sprawie ewidencji wniosków, trybu postępowania oraz nadzoru i kontroli nad ich realizacją ".

Komitet Centralny zobowiązuje organizacje i komitety partyjne do podjęcia wszechstronnych działań na rzecz wdrażania instrukcji. Wypełniając wynikające z niej obowiązki aktyw i aparat partyjny , powinien stale dążyć do dalszego doskonalenia przyjętych ustaleń, których nadrzędnym celem jest coraz skuteczniejsze wypełnianie podstawowych praw i obowiązków członka PZPR.

KOMITET CENTRALNY PZPR

Warszawa, lipiec 1982 roku

I N S T R U K C J A

KC PZPR w sprawie ewidencji wniosków, trybu postępowania oraz nadzoru nad ich realizacją.

IX Nadzwyczajny Zjazd PZPR, wychodząc z krytycznej analizy sytuacji, nadał rzetelnemu rozpatrywaniu i załatwianiu wniosków wysoką rangę i szerokie statutowe unormowanie, zobowiązując wszystkie instancje i organizacje partyjne do wnikliwego reagowania na zgłaszane wnioski oraz informowania zainteresowanych o sposobie ich załatwiania.

Właściwe reagowanie na wnioski , prawidłowe podejmowanie spraw w nich poruszanych jest :

- istotnym statutowym prawem i obowiązkiem członków , organizacji i instancji partyjnych;
- niezbędnym warunkiem odzyskiwania przez partię zaufania i umacniania więzi członków i organizacji z instancjami partyjnymi.

Mając na względzie potrzebę systemowego uregulowania obiegu , ewidencji i realizacji zgłoszonych wniosków, Komitet Centralny zobowiązuje wszystkie ogniwa partii do przestrzegania następujących zasad:

ZASADY OGOLNE

Zgodnie ze Statutem PZPR wnioski mają prawo zgłaszać wszystkim władzom partyjnym, do Zjazdu włącznie, członkowie partii, organizacje i instancje partyjne, a także członkowie stronnictw politycznych, organizacje społeczne oraz bezpartyjni.

Wnioski zgłoszone na zebraniu partyjnym, plenarnym posiedzeniu, egzekutywie, komisji problemowej, aby mogły być przyjęte do realizacji muszą uzyskać w głosowaniu poparcie większości. Członek partii, którego wniosek nie został przyjęty do realizacji, ma prawo skierowania go do instancji nadrzędnej jako wniosku indywidualnego. Wnioski skierowane indywidualnie przez członków partii i bezpartyjnych załatwiane są w trybie przewidzianym w "Instrukcji w sprawie rozwiązywania problemów zawartych w listach postulatów, wnioskach i skargach zgłoszonych do instancji i organizacji partyjnych".

Wszystkie przyjęte wnioski powinny zostać wpisane do rejestru i przekazane adresatowi najpóźniej w terminie 10 dni od ich zgłoszenia.

Komitety, ich organa wykonawcze i organizacje partyjne mają obowiązek ustosunkowania się do skierowanych do nich wniosków w możliwie najkrótszym czasie, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące, z uzasadnieniem swego stanowiska /art.16 Statutu PZPR /.

Do wniosków niezrealizowanych należy wracać tak często, dopóki nie zostaną załatwione, bądź wyjaśnione.

Zgodnie ze Statutem organizacje i komitety partyjne mają prawo skorzystać z odpowiednich sankcji w stosunku do osób jawnie zaniedbujących bądź lekceważących obowiązki związane z trybem załatwiania wniosków.

Sposób załatwiania wniosków przez organizacje, komitety i aparat partyjny jest przedmiotem stałego zainteresowania komisji rewizyjnych wszystkich szczebli. Zgodnie z art. 76 Statutu PZPR, komisje rewizyjne przekazują kontrolowanym organizacjom i instancjom partyjnym oraz ich jednostkom nadrzędnym materiały pokontrolne wraz z wnioskami. Na tej podstawie nadrzędne instancje wydają odpowiednie zalecenia.

1. W podstawowych organizacjach partyjnych.

Zebranie, na którym zgłoszono wnioski powinno kończyć się ich przyjęciem w formie głosowania. Zebranie powinno wyraźnie określić treść wniosku, jego adresata, a jeśli dotyczy on zakresu działalności POP, odpowiedzialnego za jego terminową realizację. W sprawach bardziej złożonych zebranie może zobowiązać egzekutywę do głębszego zbadania zagadnienia i przedstawienia na następnym zebraniu stanowiska, lub różnych jego wariantów, w celu wybrania najwłaściwszego.

Wszystkie wnioski przyjęte na zebraniu POP/OOP przez członków i kandydatów partii, a w przypadku

otwartego zebrania, przez jego uczestników, wpisać należy do rejestru.

W trosce o rzetelne załatwianie wniosków egzekutywy POP/OOP mają obowiązek informować członków partii na każdym zebraniu o stanie realizacji uprzednio przyjętych wniosków.

Szczególny obowiązek wnikliwego śledzenia trybu i rzetelności załatwiania zgłoszonych wniosków spoczywa na organizacjach partyjnych działających w administracji państwowej.

W przypadku niezadawalającego stopnia realizacji wniosków zgłoszonych przez POP/OOP, lub nie reagowania na nie przez komitety partyjne, organizacje te mają prawo odwołania się i powiadomienia o tym właściwej komisji rewizyjnej lub instancji wyższego szczebla.

sekwentne działanie w sprawie realizacji wniosków, albo rzetelna, uczciwa i pełna, traktująca poważnie wnioskodawcę odpowiedź - gwarantuje pozyskanie zaufania i uznania wiarygodności działań władzy wśród członków partii i społeczeństwa.

Wskazywano, że wnioski zgłaszane przez POP i instancje cechuje troska o zakłád i jego problemy, o dobro partii i środowiska, w którym żyją i

pracują partyjni. Przestrzegano, że jeśli takie wnioski zostaną przez administrację zlekceważone, zrodzić się może zniechęcenie i brak wiary w sens podejmowania żywotnych i trudnych problemów przez członków partii, nie zawsze zahartowanych w pokonywaniu przeszkód stawianych przez biurokrację.

Po dyskusji obydwie komisje przyjęły następujące postanowienie :

P O S T A N O W I E N I E

Wojewódzka Komisja Rewizyjna i Wojewódzka Komisja Kontroli Partyjnej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Białej Podlaskiej zebrane na wspólnym plenarnym posiedzeniu w dniu 2 grudnia 1982 roku postanawiają :

1. Przyjąć informację Prezydiów obu komisji o wynikach badań podejmowania i realizacji wniosków i uchwał przez instancje i organizacje województwa w I półroczu 1982 roku, uznając, że oddaje ona stan faktyczny w ogniwach wojewódzkiej organizacji partyjnej.
  2. Zobowiązać terenowe komisje rewizyjne do stałej kontroli, sposobu wdrażania uchwał i załatwiania wniosków przez organizacje i instancje partyjne na terenie ich działania.
  3. Kontynuować współpracę komisji rewizyjnych i komisji kontroli partyjnej na szczeblu wojewódzkim i podstawowym. Współpraca ta powinna
- wyrażać się poprzez wymianę informacji o stwierdzonych w ogniwach partyjnych nieprawidłowościach będących w kompetencji drugiej komisji.
4. Zwrócić się do Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego z następującymi wnioskami :
    - spowodować pełne zaznajomienie się aktywu i wszystkich podstawowych organizacji partyjnych z uchwałą IX Plenum KC w sprawie listów i skarg zgłaszanych do instancji i organizacji partyjnych,
    - przeszkolić wszystkich I sekretarzy POP oraz aktyw instancji stopnia podstawowego w zakresie instrukcji

Komitetu Centralnego w sprawie ewidencji wniosków, trybu postępowania oraz nadzoru i kontroli nad ich realizacją. W programie szkolenia uwzględnić problematykę dotyczącą techniki pracy partyjnej w POP i instancji,

- zobowiązać instancje stopnia podstawowego do zwiększenia systematyczności odbywania zebrań POP. Pełniej egzekwować zasadę, by każde zebranie rozpoczynało się informacją o realizacji wcześniej przyjętych uchwał i wniosków oraz by kończyło się sformułowaniem uchwał lub wniosków jasno określających adresata i ewentualny sposób realizacji,
- zaktywizować organizacje partyjne działające w urzędach i jednostkach obsługujących rolnictwo. Zwracać uwagę na potrzebę rozwijania przez nie troski o właściwą obsługę obywateli w urzędach oraz podnoszenie

jakości usług świadczonych rolnikom przez jednostki obsługi wsi,

- podjąć działania zmierzające do zapewnienia POP aktywnego wsparcia ze strony kierownictwa administracyjnego. Należy doprowadzić do sytuacji, by problemy zakładu wiązały dyrekcję z POP,
- powołać w instancjach zespoły lub komisje do spraw uchwał i wniosków,
- zobowiązać wszystkie instancje stopnia podstawowego i wybrane większe organizacje partyjne do założenia i systematycznego prowadzenia rejestrów uchwał i wniosków,
- przeanalizować potrzebę dokumentacji, jaka powinna być prowadzona przez POP i instancje,
- usprawnić przepływ informacji do POP tak, by każda organizacja miała możliwość zapoznania się z uchwałami instancji zwierzchnich.

WKR i WKKP PZPR

Biała Podlaska, dnia 2 grudnia 1982 r.

w Białej Podlaskiej

KOMISJA SPOŁECZNO-EKONOMICZNA KW O ZESPOŁACH D/S ANALIZY KOSZTÓW I CEN

Komisja Społeczno-Ekonomiczna KW PZPR na swym listopadowym posiedzeniu dokonała m.in. oceny funkcjonowania zakładowych zespołów d/s analizy kosztów i cen działających w województwie białkopodlaskim. Przypomnieć należy, iż tę inicjatywę zapoczątkowała Dyrektywa Sekretariatu

KC PZPR z dnia 1 lutego br., której celem było zapewnienie szerokiego, społecznego oddziaływania na proces kształtowania kosztów i cen w przedsiębiorstwach w warunkach ich samodzielności. Znaczenie tego oddziaływania dla powszechnej weryfikacji kosztów i poprawy efektywności

gospodarowania podkreśliło także VIII Plenum KC PZPR w podjętej Uchwale.

W naszym województwie z inicjatywy Zespołu Wojewódzkiego przy KW PZPR oraz zespołów powołanych przy instancjach podstawowych /KM, KM-G i w dwóch przypadkach KG/ zainicjowano powstawanie przedmiotowych zespołów w zakładach pracy, prowadząc jednocześnie działalność szkoleniową i instruktazową przy wykorzystaniu podręcznej instrukcji w sprawie metod analizy i kontroli cen oraz aktywnego udziału przedstawiciela Urzędu Cen.

Do chwili obecnej zakładowe zespoły powołano w 29 przedsiębiorstwach, co stanowi ok. 50% zakładów, w których mają one rację bytu.

Przyczyny niepowołania zespołów w niektórych przedsiębiorstwach leżą na ogół w niezrozumieniu intencji Dyrektywy Sekretariatu KC. Czasami np. twierdzi się, że produkcja nie ma charakteru rynkowego, obowiązują ich ceny urzędowe lub regulowane, a ponadto istnieją wyspecjalizowane służby kosztowo-cenowe. Pewną rolę odegrały również partykularyzmy zakładowe - obawa przed działaniem zespołu przeciwko wąsko pojmowanym interesom załogi poprzez ewentualne wnioskowanie o obniżenie cen; jak również nie zawsze dostateczna inicjatywność i konsekwencja organizacji partyjnych.

Powołane na naszym terenie zespoły funkcjonują w zasadzie w dwóch formach :

- jako samodzielne zakładowe zespoły d/s analizy kosztów i cen,
- jako zespoły w ramach komisji d/s wdrażania reformy gospodarczej.

Liczebność zespołów jest zróżnicowana i wynosi od kilku do kilkudziesięciu osób. Udział robotników jest również dość zróżnicowany i kształtuje się w krańcowych przypadkach od 14% do 60%. Tak więc w wielu przypadkach nie zapewniono wymaganego w Dyrektywie 50% udziału robotników. W szeregu zakładach członkami zespołów są przedstawiciele dyrekcji oraz osoby służbowo odpowiedzialne za problematykę kosztowo-cenową, co w istocie rzeczy było również przyczyną niezadawalających efektów w funkcjonowaniu zespołów zakładowych.

Do najważniejszych zadań, które podejmowały te zespoły należą :

- analiza kształtowania się kosztów własnych produkcji,
- inicjowanie przedsięwzięć organizacyjnych, technologicznych i technicznych,
- inicjowanie powstawania sklepów fabrycznych i firmowych,
- wnioskowanie o obniżkę cen produkowanych wyrobów.

Należy jednak stwierdzić, że powyższe problemy były realizowane przy dużym zaangażowaniu kierow-

nictw zakładów pracy, a osiągnięte w kilku przypadkach efekty świadczą, jak olbrzymie są jeszcze rezerwy, którymi to powinny nadal zajmować się zakładowe zespoły d/s kosztów i cen,

W celu lepszego wykorzystania społecznego potencjału zespołów Komisja Społeczno-Ekonomiczna KW proponuje :

- 1/ wystąpić do POP zakładów, w których nie funkcjonują przedmiotowe zespoły, by w terminie do końca stycznia 1983 r. podjęły one działalność,
- 2/ zobowiązać organizacje partyjne do weryfikacji składowów osobowych zespołów w celu przywrócenia im społecznego i robotniczego charakteru, angażując również emerytów i rencistów pracujących w przeszłości na stanowiskach robotniczych,
- 3/ zobowiązać w drodze partyjnej dyrekcje zakładów pracy do realizacji zasadnych wniosków zespołów,
- 4/ zobowiązać POP do stworzenia warunków i właściwej atmosfery

w zakładzie dla funkcjonowania tych zespołów oraz bieżącego śledzenia realizacji wniosków wynikających z ich pracy,

- 5/ kontynuować działalność szkoleniową w zespołach zakładowych, wykorzystując w tym celu szerzej potencjał kadrowy w przedsiębiorstwach, zespoły przy instancjach partyjnych oraz terenowych Urzędów Cen,
- 6/ zorganizować w m-cu grudniu spotkanie przewodniczących zespołów zakładowych w celu ukierunkowania ich pracy w 1983 r. przy współudziale Urzędu Cen, PIH, Komisji do Walki ze Spekulacją, itp.
- 7/ kontynuowanie działalności zakładowych zespołów d/s analizy kosztów i cen również po uruchomieniu samorządów pracowniczych, przy czym formy i tryb tej działalności powinny określić organizacje partyjne wspólnie z samorządem.

Powyższe wnioski przedstawione zostały Egzekutywie KW PZPR./ZIP/

BIALSKOPODLASKIE RSP W WARUNKACH REFORMY GOSPODARCZEJ

Na terenie naszego województwa działalność gospodarczą prowadzą 42 Rolnicze Spółdzielnie Produkcyjne, które gospodarują na 8776 ha użytków rolnych. Grunty użytkowane przez RSP mają niski wskaźnik bonitacji wy-

noszący 0,87 i bardzo duży udział kl. V i VI - 46,9% oraz nieuregulowane stosunki wodne na powierzchni 2674 ha. Poza mierną wartością gruntów czynnikiem ograniczającym intensyfikację produkcji jest duże

rozdrobienie areału spółdzielczego oraz niedogodne jego położenie względem Ośrodków Gospodarczych RSP.

Średnia wielkość powierzchni użytków rolnych w RSP wynosi 209 ha przy średniej wielkości jednej działki 5,03 ha. Łącznie w RSP naszego województwa pracuje 2237 osób, w tym członków RSP 1626.

Rolnicze Spółdzielnie Produkcyjne posiadają 24% użytków zielonych i 76% gruntów ornych. Na gruntach ornych uprawiają 70,3% zbożowych, 21% pastewnych, 7,6% okopowych.

Uzyskany plon 4-zbóż wynoszący 21,1 q/ha jest prawie o 2 q wyższy w porównaniu do roku ubiegłego. Różnorodność gleb, czynników atmosferycznych oraz nierównomierne nasilenie suszy w okresie wiosenno-letnim były przyczyną dużej rozpiętości wydajności plonów zbóż od 32,4 q/ha w RSP Jabłoń i Bokinka Pańska do 11,4 q/ha w RSP Tyśmienica.

Susza dotknęła w szczególności RSP gospodarujące na glebach najłżejszych. Te same czynniki zadecydowały również o dużej rozpiętości w plonach ziemniaków - od 59 g/ha do 265 q w RSP Planta, przy średniej wojewódzkiej uzyskanej przez spółdzielnie na poziomie 156 q/ha, tj. o 17 q/ha mniej niż w roku ubiegłym.

Plony zbóż i ziemniaków w

1982 r. nie satysfakcjonują Zarządów RSP. Dlatego też dokonują one w okresie zimowym przy udziale specjalistów WZ RSP, a w razie potrzeby innych /WOPR, Agrochem, AR/, szczegółowej analizy przyczyn uzyskiwanych niskich plonów w wybranych RSP i opracowują zalecenia do stosowania w najbliższych latach.

Warunki atmosferyczne oraz duże zaangażowanie spółdzielców i dobra organizacja pracy przyczyniły się do sprawniejszego niż w latach poprzednich przeprowadzenia w RSP prac siewnych, żniwnych i wykopkowych.

Do dnia 10.XII.br. spółdzielnie dostrczyły do PZZ 2530 ton zbóż, tj. 101% zwiększonego planu, i do GS 36 ton. Dostawy zbóż siewnych do Centrali Nasiennej wynoszą 210 ton tj. 40,4% planu przy czym należy zaznaczyć, że dotychczas CN nie odbierała nasion zbóż jarych. Łączna sprzedaż zbóż z RSP wynosi więc 2776,0 t., tj. 315 kg/ha UR. Dotychczasowy udział w skupie zbóż wynosi 16% przy 2,4% udziale użytkach rolnych województwa.

Obok zbioru zbóż własnych 27 spółdzielni, zgodnie z zaleceniami i wojewódzkim programem żniwnym, udzieliło pomocy rolnikom indywidualnym zbierając kombajnem zboże z pow. 650 ha. Sprawny przebieg prac polowych oprócz w/w czynników uzależniony jest w dużej mierze od sprawności technicznej posiadanego parku maszynowego.

Stan ilościowy maszyn i ciągników zabezpiecza prawie we wszystkich spółdzielniach terminowe wykonanie prac polowych. Do utrzymania jednak pełnej gotowości sprzętu rolniczego wskazane jest odnowienie corocznie 15% stanu ciągników i 10% maszyn. W bieżącym roku natomiast RSP otrzymały przydział 15 sztuk ciągników, tj. 4% stanu ogólnego i 1,3% przydziału dla całego rolnictwa w województwie oraz 6% roztrząsaczy obornika i 8% stanu rozsiewaczy nawozów i wapna. Niedostateczny jest stan ilościowy i jakościowy samochodów ciężarowych i dostawczych, dlatego też potrzeby w tym zakresie są również stosunkowo duże.

Spółdzielnie, podobnie jak rolnicy indywidualni, PGR-y i SKR-y, mają poważne trudności w zaopatrzeniu się w części zamienne do ciągników i maszyn.

Analizując wyniki produkcji zwierzęcej za 9 m-cy b.r. należy stwierdzić, że mimo tendencji spadkowej w województwie pogłowie zwierząt w RSP wzrosło. W stosunku do spisu na 31.12.1981r. stary pogłowie są wyższe w bydle o 19,6%, w trzodzie 6,6% i owcach 11,8%. Wzrosło również pogłowie w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego.

Intensyfikacja produkcji zwierzęcej w RSP wiąże się z problemem niedoboru pasz treściwych niezbędnych w żywieniu trzody chlewnej i drobiu. Stwarza to konieczność racjonalnego wy-

korzystania wszelkiego rodzaju pasz mniej przydatnych dla tych gatunków zwierząt, ale mogących znaleźć zastosowanie w żywieniu bydła i owiec.

W związku z tym głównym założeniem przy organizacji żywienia bydła i owiec będzie maksymalne wykorzystanie tanich, lecz stanowiących wartościowy pokarm dla przeżuwaczy - pasz gospodarskich. Stąd też duży udział w uprawie zajmuje kukurydza, której powierzchnia uprawy rokrocznie wzrasta.

Duży spadek pogłowia zwierząt w 1981r. pociągnął za sobą zmniejszenie skupu produktów zwierzęcych w 1982r., a szczególnie żywca drobiowego i wołowego.

Drugim ważnym czynnikiem zmniejszającym produkcję i sprzedaż żywca jest wstrzymanie produkcji brojlerów kurzych. W ubiegłym roku za 9 m-cy sprzedano 270 ton żywca drobiowego, zaś w 1982r. tylko 76 t żywca, co stanowi spadek produkcji aż o 72%. Powodem zaniechania produkcji żywca drobiowego jest brak pasz, wynikający ze znanych powszechnie amerykańskich sankcji gospodarczych wobec Polski. Za III kwartały br. sprzedaż żywca ogółem wyniosła 1632 t, co stanowi 80,8% rocznego planu skupu. W analizowanym okresie tj. za 9-my sprzedaż żywca z 1 ha użytków rolnych wynosi 186 kg, a ogólny udział w skupie województwa 3,6%.

Obok udziału w zaopatrzeniu rynku w podstawowe surowce żywnościowe, takie jak: zboże, mięso, mleko - spółdzielnie prowadzą produkcję warzywniczą, sadowniczą i przetwórstwa owoców i warzyw. Poza produkcją podstawową RSP zajmują się produkcją uboczną wykonując :

- opakowania foliowe, jutowe i drewniane,
- materiały budowlane oraz wyroby ślusarskie.

Z materiałów budowlanych główne pozycje to produkcja cegły palonej w ilości 2 mln szt. rocznie, eternitu płaskiego - 25 tys. szt. miesięcznie i pustaków żużlo-betonowych.

W b.r. stosunkowo trudnym dla całej gospodarki narodowej roku wdrażania reformy gospodarczej spółdzielnie zostały poddane szczególnie ostrej próbie samodzielnego gospodarowania, a w szczególności bezwzględnemu działaniu zasad ekonomicznych. Wbrew pozorom nowa sytuacja ekonomiczna wpłynęła mobilizującą na zdecydowaną większość spółdzielni, a tym samym na poprawę wyników gospodarczo-finance- sowych.

Na planowane przychody roczne w sprzedaży w wysokości 1.233.965 tys. zł osiągnięto za 9 m-cy 879.165 tys. zł, tj. 71% planu. Istotne jest to, że wystąpiła dynamika wzrostu w sprzedaży o 57% przy niższej liczbie dniówek obrachunkowych o 66 tys. Z powyższego wynika, że w b.r.

wydajność pracy jest znacznie wyższa.

Obok pozytywnych zjawisk należy stwierdzić, iż jedna spółdzielnia za III kwartały b.r. nie osiągnęła dodatniego wyniku. Jest to Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Bukowicach, w której strata wyniosła 413 tys. zł. W trudnej sytuacji finansowej i gospodarczej znajdują się RSP w Szostkach, Tyśmienicy i Żmizyma.

Na dzień 30.09.1982 r. stan zadłużenia wobec BGŻ z tytułu wykorzystanego kredytu obrotowego wynosił 110.172 tys. zł. i był niższy o ponad 113 mln zł w stosunku do analogicznego okresu w roku ubiegłym. Praktycznie oznacza to, że na w/w dzień 13 RSP nie korzystało z kredytu obrotowego, podczas gdy jeszcze rok temu takich spółdzielni było cztery.

Przedstawione w skrócie zjawiska ekonomiczne reutowały na wielkość wypracowanego dochodu. Na planowany dochód roczny 265.269 tys. zł wykonano ponad 295 mln zł, tj. 111% planu rocznego. Średnia opłata dniówki w Rolniczych Spółdzielniach Produkcyjnych za rok bieżący wyniesie ok. 300 zł.

Należy przy tym zaznaczyć, że spółdzielnie w roku bieżącym, podobnie zresztą jak i inne sektory rolnictwa, nie otrzymują żadnych dotacji za wyjątkiem dopłaty do produkcji mieszanek pasz treściwych./WZ RSP/

PARTNERSTWO W PRACOWNICZEJ SPRAWIE

Uchwała X Plenum określająca stanowisko KC PZPR w sprawie związków zawodowych z wielu względów zasługuje na szczególną uwagę nie tylko członków partii, do których jest adresowana.

Znalazło w niej potwierdzenie stanowisko, jakie partia zajęła na swym IX Zjeździe. Nie jest to wszakże zwykłe powtórzenie rzeczy znanych. Wiadomo, że Zjazd odbywał się w warunkach pogłębiającego się kryzysu społeczno-politycznego i rosnącego nacisku sił opozycyjnych, co nie mogło pozostać bez wpływu na treść przyjętych wówczas uchwał. A jednak dziś, w znacznie lepszych warunkach, będących wynikiem zdecydowanego osłabienia zorganizowanej opozycji, partia ponownie potwierdza wierność przyjętej wówczas linii działania. Trudno o lepszy dowód, że linia ta nie miała i nie ma charakteru koniunkturalnego, lecz jest wykładnikiem zasad marksizmu-leninizmu, jakimi partia kieruje się w stosunkach ze związkami zawodowymi.

Ich istota sprowadza się do jednoznacznego stwierdzenia, że przewodnia rola partii w budownictwie socjalizmu łączy się w konsekwentnym uznawaniu zasady, iż między organizacjami i instancjami partyjnymi a

związkami zawodowymi nie ma i nie będzie stosunków nadrzędności i podległości. Ich wspólnym zadaniem jest natomiast partnerskie współdziałanie w obronie interesów ludzi pracy, w rozwiązywaniu spraw decydujących o warunkach pracy i bytu załóg.

Trudno przecenić wagę takiego postawienia sprawy. Oznacza, to, że mylą się ci wszyscy, którzy - z różnych pobudek - sądzili, iż uznanie kierowniczej roli partii wyklucza jej partnerstwo z ruchem zawodowym. Tymczasem partia nie tylko taki właśnie stosunek otwarcie deklaruje, ale określa zarazem zadania służące jego urzeczywistnieniu. Tak więc w uchwale czytamy, że członkowie partii i jej instancje uznają i będą chronić niezależność związków zawodowych od administracji państwowej i gospodarczej, a w sytuacjach konfliktowych mają obowiązek wspierać je w poszukiwaniu słuszych rozwiązań, korzystnych dla klasy robotniczej i socjalistycznego państwa.

Właściwe stosunki między partią a związkami zawodowymi - czytamy w uchwale - mają rozstrzygające znaczenie dla odrodzenia silnego ruchu zawodowego, dla zapobieżenia w przyszło-

ści błędom i wypaczeniom w działalności partii, związków zawodowych i państwa. Bez samorządnych, niezależnych od administracji związków zawodowych, związków współdziałających z partią w obronie interesów ogółu ludzi pracy oraz w obronie ustroju socjalistycznego, system społeczno-polityczny w naszym kraju nie będzie ani demokratyczny, ani sprawny. Takim związkom jako masowej organizacji ludzi pracy, partia gwarantuje - czytamy dalej w uchwale - trwałe poparcie w

walce o sprawiedliwość społeczną, praworządność i godność ludzi pracy.

Tak jednoznaczne opowiedzenie się po stronie związków zawodowych i ich prawa do obrony słuszych interesów pracowniczych nie jest pustą deklaracją. Partia - stwierdza się w uchwale - z całą stanowczością będzie tworzyć warunki dla egzekwowania przez ruch zawodowy jego uprawnień i wraz z nim energicznie zwalczać wszelkie przejawy biurokratycznego stosunku do ludzi pracy.

BIALSKOPODLASKI PRZEMYSŁ I BUDOWNICTWO PO 11 MIESIĄCACH

I. Przemysł uspołeczniony.

Przemysł uspołeczniony województwa w m-cu listopadzie osiągnął wielkość produkcji sprzedanej /w cenach 1982r./ w wysokości 1.154,1 mln zł. Osiągnięty wynik jest najwyższy na przestrzeni bieżącego roku, a w porównaniu do m-ca listopada ub.r. oznacza to wzrost o 8,6%. Dobre wyniki osiągnięte w listopadzie br. pozwoliły na złagodzenie tendencji zniżkowej produkcji o dalsze 1,1% w porównaniu z okresem styczeń-październik br. Wielkość produkcji za okres 11 m-cy br. wyniosła 10.852,8 mln zł i była jednak jeszcze niższa o 2,3% od poziomu analogicznego okresu roku ubiegłego.

Nadal utrzymuje się korzystna tendencja w uspołecznionym prze

mysle drobnym województwa, którego udział w sprzedaży za okres

od początku bieżącego roku wyniósł 20,2% sprzedaży zrealizowanej przez cały przemysł uspołeczniony. W m-cu listopadzie br. sprzedaż przemysłu drobnego wyniosła 241,2 mln zł., co oznacza wzrost o 9,2% w stosunku do analogicznego okresu r.ub., zaś produkcja sprzedana w okresie styczeń-listopad/2.195,3 mln zł./ jest większa o 3,9% od analogicznego okresu roku ubiegłego.

Pozytywne wyniki produkcji sprzedanej przemysłu uspołecznionego przy dalszym spadku wielkości zatrudnienia pozwoliły na osiągnięcie dalszego wzrostu wydajności pracy, która w m-cu listopadzie wyniosła 111,6 tys.zł. licząc wartość produkcji sprzedanej na 1 za-

trudnionego, co stanowi wzrost o 15,4% w stosunku do m-ca listopada ub.r./ w przemyśle drobnym wzrost o 13,3%/. Biorąc okres styczeń-listopad br.- osiągnięto wzrost wydajności pracy w przemyśle uspołecznionym o 3,5%, w tym w przemyśle drobnym o 7,4%.

II. Budownictwo uspołecznione.

W m-cu listopadzie br. nastąpił spadek produkcji podstawowej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych w porównaniu z m-cem październikiem br. o 14,2% osiągając wartość 144,4 mln zł. Porównując jednak tę wielkość z m-cem listopadem ub.r. produkcja podstawowa wzrosła o 57%/w porównywalnym czasie pracy/. Za okres styczeń-listopad wielkość produkcji podstawowej wyniosła 1.330,3 mln zł. i była niższa o 15,8%. Udział produkcji podstawowej o charakterze inwestycyjnym ogółem stanowi 68,8%.

Z ogółu uzyskanego potencjału produkcyjnego przedsiębiorstw budowlano-montażowych w okresie styczeń-listopad br. przypada na - budownictwo ogólne - 54,6% przy zatrudnieniu 55,8% ogółu zatrudnionych w budownictwie - budownictwo produkcyjno-usługowe - 13,3% przy zatrudnieniu 16,5% ogółu zatrudnionych - budownictwo specjalistyczne 32,1% przy zatrudnieniu 16,3 - budownictwo pomocnicze -- przy zatrudnieniu 11,4%

Niekorzystne tendencje w realizacji produkcji podstawowej spowodowane zostały obniżeniem wydajności pracy. W porównaniu do m-ca października spadek w m-cu listopadzie wyniósł 15,7%, zaś w stosunku do analogicznego okresu roku ub. wzrost wynosi 51,7%. Za okres styczeń - listopad br. wydajność pracy jest jednak jeszcze niższa o 13,9%/ w porównywalnym czasie pracy o 13,5%/ niż w tym samym okresie roku ubiegłego. Niekorzystne relacje w produkcji podstawowej, zatrudnieniu i wydajności pracy wystąpiły w przedsiębiorstwach budownictwa produkcyjno-usługowego, w których produkcja obniżyła się o 31,3%, co przy zmniejszonym zatrudnieniu o 8,4% spowodowało spadek wartości produkcji przypadającej na 1 zatrudnionego o 25%.

W uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym w okresie od początku roku oddano do użytku 433 mieszkania o 1458 izbach, co w przeliczeniu na wielkość powierzchni stanowi wzrost o 33,6% w stosunku do roku ubiegłego. Z ogólnej ilości przekazanych mieszkań w roku bieżącym przypada 329 na spółdzielczość mieszkaniową, 77 na zakłady pracy i 27 na budownictwo komunalne. W bieżącym roku rozpoczęto realizację 9 nowych budynków mieszkalnych o 300 mieszkaniach przewidzianych do przekazania do 1982 r./ ZIP/